

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 3. De Contritione ex Dei, Hominisque comparatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

Per **JESUM** Christum Dominum nostrum, qui tecum vivit, & regnat.

EXERCITIUM III.

*De Contritione, ex Dei Hominisque
Comparisonem.*

1. **S**Tatue te Homo qualis revera es, coram Deo, qualis & ille in veritate est. Te talem; qui ex te ipso nihil es; quidquid autem es ex DEO solo es, at coram Deo tali, qui ex seipso est, quidquid est: omne autem Bonum infinitum, & illimitatum est: tibi autem omne id, est & confertur quidquid es, & habes.

2. Postquam te in tuis, Deumque in suis donibus circumspexeris, dic cum Beato Job; *Verè scio quòd ita sit: & quòd non justificabitur Homo, compositus DEO.*

Job. 9. 2.

3. Adhuc ergo, attende ad te ipsum, quis, & qualis es, etiam cum donis Dei quæ tibi largitus est: & talem te cum Deo confer: quod ut melius præstet; duo hæc cognosce: Primum, quòd quidquid à Deo es, & habes; id ita es, & habes, ut sine perenni, & per singula momenta à Deo repetitâ, imò continuatâ collatione, seu conservatione Dei, nihil tui esse, donique Divini, tu tibi conservare possis: sed subductâ istâ conservatione Dei à te, tu statim, omnia, & ipsum te, amissurus, & in nihilum tuum abiturus sis. Itaque nullum momentum durationis tuæ est, nullum esse potest in quo tu, te totum de integro, à Deo non accipias conservante, sive semper, & assiduò te tibi donante. Alterum, quòd quidquid à Deo es, & habes entitatis, & aliorum cum eâ donorum, tu

nec te ipso, nec ullâ parte entitatis tuæ, neque ullâ potentiâ tuâ, ullo modo uti, sive agere aliquid possis, nisi simul Deus tanquam prima causa, & primum agens, tecum agat, tibi cooperetur, tuamque potentiam quamcunque, in actum tecum educat. Ita, non potes manum movere huc aut illuc, nisi tecum moveat manum DEUS: non potes per oculum videre, nisi tibi ad videndum per eum cooperetur Deus: non potes per intellectum aliquid cognoscere, nisi actum cognoscendi per tuum intellectum tecum eliciat Deus: non potes voluntate tuâ liberâ quidquam velle, nisi cum ipsâ tuâ voluntate efficiat liberum velle Deus.

4. Malitias tamen tuas, vel animi, voluntatisque tuæ liberæ, non facit, nec elicit tecum, vel cum tuâ malitiâ Deus: sicut anima in claudicante pede non claudicat: esto pes sine anima non claudicat: & esto Anima ad Motum claudicantis pedis concurrat, & cooperetur. Malitia enim moralis, defectus est non Dei, seu Causæ primæ: sed voluntatis creatæ: sicut claudicatio, defectus est non Animæ, seu loco motivæ potentiæ, sed pedis ambulantis, seu claudicantis. Quomodo autem pes claudus, Animam claudicare nec scientem nec valentem ex se, cogit tamen, & quasi facit claudicare secum: sine quâ facere non potest suum motum claudum: ita & tu homo, Deum, peccati, & malitiæ omnis incapacem ex se, cogis tamen, & facis quasi peccare tecum, sine cujus concursu non potes perficere actum, cui tu pravitatem voluntatis tuæ inseris peccatum. Hinc illa Dei de peccatore querela; *Laborare me fecisti in Isaiæ 43. 24. peccatis tuis: & illa Prophetæ pro Deo; Labora-* Mal. 2. 17.

D. P. U. R.
ICKI
C. S. C.
II
V

re fecisti Dominum in sermonibus (blasphemis) vestris.

5. Jam adverte ô homo, si quid sensûs habes, fueritne vel sitne dignum, ut tu, teipsum, & potentias viresque tuas, & actus potentiarum tuarum, à Deo tibi datarum, convertas in offensam, contemptumque Dei: ut cogeres quantum ex te, faceresque Deum tecum, & cum potentiis tuis, cum actibus, & usu potentiarum tuarum, laborare in peccatis tuis, cooperari ad offensas & injurias suas proprias? Et fecisti tamen hoc toties, quoties ad peccata tua, Deum tecum concurrere fecisti: qui quamvis nunquam peccaverit: attamen tu, actum tuum, ad quem cooperari fecisti Deum tecum, malitiâ tuâ infecisti: & concursui Divino quantum ex se purissimo, quantum ex te iniquitatem apposuisti.

6. Et potesne nequiores nequitiam, injuriosamvè magis injuriam, amplius despectivum despectum, quem irroges Deo excogitare, quam hic est, quo; Deo tuo abusus es contra ipsum Deum? Et est scelus immane, tuâ quam à Deo accepisti sapientiâ, potentiâ, voluntate, memoriâ, Animâ, abuti ad offensam Dei: abuti autem ipsâ Divinâ Sapientiâ, Potentiâ, Voluntate, Bonitate, contra ipsum Deum; & facere quantum ex te, ut his suis Bonis contra seipsum uteretur Deus; sufficisne cogitare, & capere, & æstimare, quantum hoc sit malitiæ, quantum in Deum injuriæ?

7. Homo: non te pigeat huic collationi inhaerere, huic considerationi, particulatim etiam immorari. Non te pigeat vestigare, quibus hanc malitiæ tuæ absurditatem, in Deumque injuriositatem ac indignitatem lachrymis defleas, doloribus

bus aboleas, detestationibus abstergas, confusio-
nibus, amaritudinibus, fatisfactionibus, depreca-
tionibus, emendationibus, emundationibusque,
ex tuo Corde, magis autem ex Corde Divino ex-
pungas, eradas, & usque ad remissionem, usque
ad gratiam, dilectionem, sanctificationem, filia-
tionemque Dei deducas.

8. Si laveris te nitro, & multiplicaveris tibi *Jer. 2. 21.*
berbam Borith, maculatus es in iniquitate tuâ coram
me, dicit Dominus Deus: Sed enim etsi tu com-
misisti, unde justissime & abjici, & damnari, & in
damnatione usque ad oblivionem æternam sepe-
liri debes, tamen Deus cujus natura Bonitas, non
amisit unde salvare solet: quoniam apud ipsum *Psal. 129. 7.*
misericordia: & copiosa, atque inexhausta apud
ipsum redemptio: tantummodò revertere, pœni-
tentiam age, & dignos fructûs pœnitentiæ, atque
prima opera fac.

P R A X I S.

Ostende mihi Domine DEUS meus, ostende mihi,
quantas habeo iniquitates & peccata? ostende
mihi, usquequo progressæ sunt & excreverunt inju-
riæ & offensiones adversum te meæ? super capillos
capitis mei, super numerum arenae maris, super pul-
verem terræ, & super guttas aquæ maris multitudo
est malitiæ meæ: agnosco & confiteor. Verumtamen
totum hoc, nihil quasi est, ad hoc: quia quanto Tu
Domine DEUS meus, & fuisti, & es beneficentior in
me: tanto ego vilissimus homuncio, maleficientior &
fui, & sum coram te, adversum te. Dedisti me mi-
hi, ô DEUS, totum quantus quantus sum: & dedi-
sti toties; quoties abs te in Esse toto meo, integrè
conservatus sum: omnibus autem ac singulis mo-
men-

DRUR
ICKI
1500
II
V

mentis existentia mea, conservatus, atque denuò, toties,
 denuò mihi donatus sum. Insuper Domine, obligasti Potenti
 sti & alligasti mihi, Essentiam, Sapientiam, Potenti
 tiam, Bonitatem, Immensitatem, Charitatem, modo
 tam tuam: ita ut neque Esse, neque permanere, cum,
 que vivere, neque agere quidquam per me possi
 nisi in omni actione & commotione mea, adeg
 tricem, cooperatricemque semper haberem presen
 tissimam Essentiam, Sapientiam, Potentiam omnem
 que substantiam tuam. Ego autem quid feci? ni
 probrosius, nihil enormius possum dicere, quam
 cere, peccavi: quid verò feci, quando peccavi? Ha
 quando peccavi; pugnavit malitia mea, cum Boni
 tate tua: quidquid effudit Bonitas tua in me, totum
 corripit malitia mea contra te. Ecce enim quia pe
 cavi; corrupi naturam: corrupi corpus, corru
 animam, corrupi omnem corporis partem, omnia
 potentiam animæ: omnemque tam corporis quam
 animæ actionem. Corrupi omnem Creaturam a te
 mihi in usum, ministerium, usque ad destructionem
 ejus indultam. Corrupi præterea, omne Gratia
 donum, omne unigeniti tui meritum, corrupi in
 per ipsum etiam tuum Unigenitum, per, & proprio
 peccata mea, à me, peccando Crucifixum. Et quod
 amplius, sceleratiusve à me factum peccando dicam.
 Dicam, & confitebor, non forte sceleratius, sed tamen
 aliud forte frequentatius: & nescio an non ali
 horribilius. Ergo insuper corrupi Te ipsum, ó Deus
 & corrupi omnem Perfectionem tuam. Quid enim
 in te est Perfectionis, in quod ego non peccaverim.
 Peccavi in Te, peccavi coram te, peccavi contra Te,
 peccavi intrate, peccavi per ipsum te, ac ipso Te.
 Feci Te, quantum ex me fuit, (nam tu ex Te peccati
 capax es,) feci inquam Te peccatorem: & quidem
 toties,

Potenti
 inimica
 modo
 cum,
 adeg
 meis
 commit
 destruct
 veni?
 tia mea
 tio, Pa
 malitia
 hanc su
 tempta
 omni,
 te offen
 quo pec
 parce:
 usque a
 in mor
 nunc pr
 suscipe.
 De Co
 1. ST
 te: pa
 que te
 utrius
 confer

toties, quoties Essentiam, Præsentiam, Sapientiam, Potentiam tuam, ad omnia infanda, & probrosa, tibi inimica & injuriosa, tui contemptiva, ac quovis modo scelerata mea, tanquam causam primam, mecum, mihi que cooperari, meâ malitiosâ voluntate adegi: atque Te, contra Te, mecum in peccatis meis laborare feci. Et quid potui ultra peccati committere quod non commisi? qui usque ad Tui destructionem (quantum ex me) malignando perveni? Unum est tantum Domine, quod in Te malitia mea non vicit: & hæc est ipsa Bonitas, Misericordia, Patientiaque tua: quæ major est quàm omnis malitia mea. Hanc nunc & semper amo mi DEUS, hanc super superque amo: hanc à me læsam, contemptamque unquam, nunc doleo: doleo dolore omni, dolore omnium, qui unquam doluerunt, quòd te offendissent, dolore Incarnati Verbi Jesu Christi, quo peccata nostra doluit, & delevit. Tu Bonitas parce: Cor contritum ne despice, sed illud largire, & usque amplius ac amplius illud auge, conserva, & in mortis meæ instanti consumma: illudque jam nunc pro illo, & demum in illo puncto, perfice & suscipe.

EXERCITIUM IV.

De Contritione, ex collatione Hominis cum Deo Incarnato.

1. Statue te ô Homo coram Incarnato pro te DEO; & statue partim talem qualis es ex te: partim qualis es etiam ex Dei beneficio: atque te talem, Deo humanâ naturâ induto, & utriusque prædictæ tuæ conditionis participi, confer.

2. Est

DRUR
ICKI
1801
II
V